

KARANTÉN ALATT

Este. Fáradtan a fotelba dobta magát. A vacsorát is otthagya, nem ment le semmi a torkán. Émelygett a gyomra is. A fejét is nehéznek érezte, az ízületei is sajogtak, minden mozdulat nehezére esett már. Van értelme erőlködni? Talán nem.

Erzsike eltemette Józsit a férjét, akivel 44 évig szép házasságban élt, három gyermeket felneveltek, boldogok voltak...

És ez a tüdődaganat! Egy hónap alatt elvitte a drága emberét! Egyedül maradt, teljesen egyedül! És még itt van ez a karantén. Nem mehetett ki a partra, ahol talán megnyugvást talál.

Egy sírógörcs uralta el Erzsikét e gondolatok után. Hasogatott a feje, vacakul érezte magát. Megszállták a pesszimista gondolatok. Borzasztó helyzetben van. Érdemes így élni? Egyedül, támasz nélkül! Így cipőstül, ruhástól ágyra feküdt. Zokogott, zokogott jó sokáig. Eddig csak csomó volt a torkában, most már sírni is tudott, jólesett sírni és végül mély álomba zuhant.

Reggel. Már teljesen világos volt, mikor felébredt. A nyitott ablakon keresztül hallatszott a madárcsicsergés és az utcai zajok. Hány óra lehet? Atyaúristen! Nemsokára delet harangoznak! Erzsike nyújtózkodott és felállt. Mi történt vele tegnap? Most kissé kába volt, de nem fájt semmi. Eltűnt a depressziós hangulat. Kialudta, szerencsére! Hogy micsoda ostoba gondolatai voltak az este! Sajnos, elment a kedvese, de itt vannak a szomszédban a gyerekek, a fia családja, az unokák.

Erzsike kiballagott a konyhába. Az asztalon voltak a zöldségek, a menyé bevásárolt neki. A hűtőben volt a friss tej. Ez a Magdika menyé kincset ér! Megszólalt a kapucsengő. A szomszédasszony hozta a tojásokat, tyúkjai vannak, mindig friss tojást hoz Erzsikének, most maszkban volt, komikusan nézett ki!

Reggeli után Erzsike géphez ült, elsősorban a facebook érdekelte. Ismét kapott új felvételeket a kis unokákról. Élvezettel nézegette. Itt van a legkisebb Annácska, a gyönyörű mosolygós szőkeség. Találkozik vele, ha vége lesz ennek az átkozott karanténnak, "Megöleljük egymást, érezni fogom a kis teste melegségét.

Elkábulok a gyönyörűségtől, amikor a kis bársonyos kezecske végigsimítja az arcát...

Józsik elment, de én élek, a korom ellenére jól vagyok, jól bírom magamat, az unokáimnak is szükségem van rám. Élni kell Jó, hogy elmúlt a rémálom! Kialudtam!"

Oroszról fordítás: A reggel bölcsőbb az esténél. (Utro mudrennyeje vecserá). Erzsikénél ez beigazolódott.